

Posudek bakalářské práce

Název práce: Patočkovo pojetí architektury: personální tělesný prostor a jeho architektonika

Autor práce: Branislav Šturmankin

Posudek vedoucího práce

Patočkovo pojetí architektury je v předložené bakalářské práci Branislava Šturmankina pojato specifickým způsobem. Práce nechává stranou problém Patočkova pojetí charakteru a smyslu materiální architektury a obrací se k Patočkovu pojetí předpokladů jejího vzniku. Kolega Šturmankin se zabývá architekturou, či lépe řečeno architektonikou, žitého prostoru, tedy prostoru tělesné bytosti, kterou člověk je. Domnívám se, že v tomto ohledu práce nenechává stranou žádný podstatný aspekt Patočkových úvah. Kolega Šturmankin podrobně a přesně probírá problematiku personálního charakteru prostoru, jeho podstatného tělesného zakořenění a to včetně jeho smyslového charakteru. Z tohoto hlediska interpretuje klíčové pasáže relevantních Patočkových pojednání a Patočkovy termíny, pomocí kterých je podstata prostoru zachycována. Kolega Šturmankin prokazuje bezpečnou znalost širšího kontextu Patočkova myšlení z období, ve kterém vznikají pojednání věnovaná problematice prostoru a architektury. Na řadě míst však prokazuje i znalost duchovního prostředí, do kterého Patočkova filozofie náleží, zejména dobrou znalost filozofie Heideggerovy.

Bakalářská práce kolegy Šturmankina nakonec nevyústila do pasáže explicitně esteticky zaměřené, i když původně takové vyústění plánováno bylo. Kolega Šturmankin se nakonec vzdal – a nutno říci, že se souhlasem vedoucího práce – záměru dospět až k probrání tématu Patočkova pojetí hmotné architektury. Práce má ve své současné podobě rozsah odpovídající práci diplomové a při svědomitosti a pečlivosti jejího autora by se dalo očekávat, že zpracování uvedeného tématu by opět zabralo značný prostor. Zohlednit by totiž bylo zapotřebí i mnohé další Patočkovy esteticky orientované úvahy, které by na téma architektury jako umění vrhly potřebné světlo. Vedoucí práce nepochybuje, že by se kolega Šturmankin dokázal takového úkolu zhostit, je však tohoto názoru, že splnění tohoto úkolu by měla být případně vyhrazena kvalifikační práce vyššího stupně.

Po formální stránce je práce v pořádku. Jediná má výhrada směřuje proti nesprávnému zařazení několika titulů do seznamu použité sekundární literatury (Heidegger, Patočka).

Domnívám se, že bakalářská práce kolegy Šturmankina svědčí o hlubokém proniknutí do zvoleného tématu. Svědčí však i o nemalé autorově erudici, pílí a – dovolím si poznamenat – skutečném talentu. Takovou práci samozřejmě **doporučuji k obhajobě** a její úroveň hodnotím jako **výbornou**.

V Praze, dne 3. 9. 2012

PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.